

Patrik Banga se vrací na devadesátkový Žižkov. A chce pryč.

Životní příběh novináře, muzikanta a moderátora Patrika Bangy je výjimečný. Z romské čtvrti se mu podařilo dostat mezi elitní novináře předních českých médií. Ve své knize *Skutečná cesta ven*, kterou začal psát už před dvaceti lety, popisuje pražský Žižkov devadesátých let minulého století, drsné prostředí čpící bezútěšností a drogami, svět plný alkoholu a rvaček, hledání vlastní identity a místa na světě. Jeho kniha ovšem zdaleka není jen o pocitech marnosti, ale především o odhodlání a vůli.

„To, co popisuju v první polovině knihy, zažila myslím drtivá většina romské mládeže nejen na Žižkově, ale po celé Praze. Raději si ani nechci představovat, jak to vypadalo na severu Čech. A pokud se mi podaří vzbudit v lidech nutkání k zamyšlení, bude to výhra,“ říká o své knize Patrik Banga, který začal svůj příběh sepsávat nedlouho po svém návratu z černohorského uprchlického tábora Kōnik, kde v sedmnácti letech pomáhal kosovským Romům prchajícím před válkou — a odtud pak posílal zprávy českým médiím. V tu dobu poprvé nezažíval to, na co byl zvyklý, a nesžíraly ho pocity méněcennosti, dokonce měl nutkání v Černé Hoře, i navzdory všeobecnému zmaru, zůstat.

Jeho kniha může být vnímána i jako kronika toho, co se na Žižkově a později v poslední dekádě minulého století skutečně dělo. „Banga nastavuje nekompromisně zrcadlo nejen většinové společnosti, ale i samotné romské komunitě,“ říká o znepokojivé a bolestivé knize spisovatelka Petra Dvořáková.

Když se ale Banga nakonec z Černé Hory vrátil, dalších patnáct let v psaní svého příběhu nepokračoval. Důvodem nebylo, že by ho nechtěl dovyprávět, ale jak sám říká, neměl čas. Začal podnikat, pracovat v médiích — najít cestu k psaní za takových okolností bylo těžké. Ke knize se tak vrátil až ve chvíli, kdy covidové lockdowny ochromily nás všechny. A sám říká, že se k ní vrátil už jako jiný člověk. „Jako mladší jsem byl víc aktivistický, dnes jsem myslím víc realista. Konkrétně v pasáži knihy, kde přijedu do romských lokalit mimo Prahu, se velmi zamýšlím nad tím, proč tamní lidé nepracovali. Jako mladý aktivista jsem hledal chybu (jen) v systému. Dnes hledám chybu v systému, ale také v lidech, kteří pracovat zkrátka nechtěli, i když mohli,“ vysvětluje.

Původní veze knihy byla podle jeho slov mnohem agresivnější, syrovější. Na té finální se už ale podepsaly i další zkušenosti, třeba výchova vlastních dětí. „Najednou jsem si uvědomil, co všechno musela zažívat máma, když jsme třeba s bráchou nepřišli domů. Nebo nás zatkla policie. A když už jsem u policie — později jsem dva roky pracoval v zařízení pro zajišťování cizinců ve Velkých Přílepech, kdy jsem spolupracoval právě s policisty. A od té doby mám mezi nimi mnoho přátel,“ říká dnes.

Ani pro Bangu prý nebyla četba rukopisu knihy příjemná. „Myslím si, že to je záznam doby tak, jak jsem ji viděl já. Třeba to někdo viděl jinak. Čtenář nemusí nutně přijmout můj pohled. Ale byl bych rád, kdyby se zamyslel nad tím, čím vším si museli často projít současní čtyřicátníci,“ dodává.

V případě, že budete mít o jeho novou knihu zájem, rád Vám ji poskytnu jako recenzní výtisk či recenzní PDF. Samozřejmě Vám také zprostředkuji kontakt na autora, pokud byste měli zájem o rozhovor.

Samozřejmě Vás také srdečně zvu na slavnostní uvedení knihy. To se uskuteční v pátek 4. 11. od 19 hodin v Knihovně Václava Havla (ulice Ostrovní 13, Praha). Moderátorem večera bude Vladimír Vokál, kmotrem bude Jiří Padevět. V rámci večera vystoupí kapela Trio Romano.

Za nakladatelství Host s díky za spolupráci,

Radek Štěpánek
stepanek@hostbrno.cz
+420 723 877 917

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Štěpánek', written in a cursive style.